

יומא נא

סיכום מהדף הקודם

השאלה: בעי רבי אלעזר: לדברי האומר פר יום הכפורים קרבן יחיד, עושה תמורה או אינו עושה תמורה?
אחיו הכהנים בקביעותא מתכפרי, או דילמא בקופיא מתכפרי?
תשובה: תא שמע:

חומר בזבח מבתמורה – זבח ספיציפי – או פר יום הכיפורים או איל של יום הכיפורים	חומר בתמורה מבזבח – שם תמורה
שהזבח נוהג ביחיד כבצבור	אינה נוהגת בצבור
ודוחה את השבת, ואת הטומאה	אינה דוחה שבת וטומאה – אבל בחול מקרבה
ועושה תמורה	אינה עושה תמורה
הקדיש בעל מום, רק קדושת דמים ויוצאה לחולין	חלה על בעל מום קבוע ואינה יוצאה לחולין ליגזז וליעבד

האי זבח היכי דמי?

- אילימא דיחיד - מי דחי שבת וטומאה?
 - אלא דצבור - מי עושה תמורה?
 - אלא לאו - דפר, ודוחה את השבת ואת הטומאה - דקביע ליה זמן, ועושה תמורה - דקרבן יחיד הוא.
- דחיית התשובה:** אמר רב ששת: לא, באילו של אהרן.
חיזוק לתשובה: הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך דפרו; תמורה דפר, שבת וטומאה הוא דלא דחיא, הא בחול מקריב קרבה? הא תמורת חטאת היא, ותמורת חטאת למיתה אזלא!
- דחיית החיזוק:** לא, לעולם פרו. ומאי תמורה - שם תמורה.
קושי: אי הכי, זבח נמי - שם זבח.
- תירוץ:** שם זבח לא קתני. ממאי? מדקתני חומר בתמורה, שהתמורה חלה על בעל מום קבוע, ואינה יוצאה לחולין ליגזז וליעבד. ואי סלקא דעתך מאי זבח - שם זבח, והא איכא בכור ומעשר דחלין על בעל מום קבוע
קושי: ומאי שנא?
- תירוץ:** תמורה שם תמורה - אחת היא, זבח - איכא בכור ואיכא מעשר.
מסקנה: לפי הסתם גמרא, מדובר בפר של יום הכיפורים ואם כן, לומדים שזה עושה תמורה ולפי רב ששת מדובר באיל של יום הכיפורים ואי אפשר לדייק שום דבר בקשר לתמורה של הפר.
- שאלה על רב ששת שאמר שמדובר באילו של אהרן:** ולרב ששת, אדמוקים לה באילו של אהרן לוקמה בפסח, דדוחה את השבת ואת הטומאה, ועושה תמורה דקרבן יחיד הוא!
תשובה: קסבר: אין שוחטין הפסח על היחיד.
עוד שאלה: ונוקמיה בפסח שני!
תשובה: מי דחי טומאה?

משנה בתמורה	תוספתא בתמורה
אמר לו רבי מאיר: והלא פר יום הכפורים, וחביתי כהן גדול, ופסח, דקרבן יחיד הוא, ודוחה את השבת ואת הטומאה!	אמר לו רבי יעקב: והלא פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה, וחגיגה, דקרבן צבור, ואין דוחין לא את השבת ולא את הטומאה
פר יום הכפורים	פר העלם דבר של צבור
וחביתי כהן גדול	ושעירי עבודה זרה
פסח	חגיגה

שאלה על רבי מאיר ור' יעקב: אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא: ותנא, מאי שנא פסח דקרי ליה קרבן יחיד, ומאי שנא חגיגה דקרי לה קרבן ציבור? אי משום דאתי בכנופיא - פסח נמי אתי בכנופיא!

- תשובה:** איכא פסח שני, דלא אתי בכנופיא.
- קושי:** אמר ליה: אם כן, יהא דוחה את השבת ואת הטומאה?!
- תירוץ:** אמר ליה: אין, כמאן דאמר דחי. דתניא:

רבי יהודה	תנא קמא	
אף דוחה את הטומאה	פסח שני דוחה את השבת, ואינו דוחה את הטומאה	פסח שני
אמר קרא (במדבר ט) ככל חקת הפסח יעשו אתו - ואפילו בטומאה. התורה החזירה עליו לעשותו בטהרה, לא זכה - יעשו בטומאה	מפני טומאה דחיתו, ויעשה בטומאה?	הטעם

ויקרא פרק טז

(ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו :
(יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו :

קושי על שאלת ר' אלעזר (מדף נ): : ותיפוק לי (ויקרא טז) ד **יעשו אתו** אמר רחמנא, משלו הוא מביא! דתניא :

- **יעשו אתו** - משלו הוא מביא ולא משל ציבור.
- יכול לא יביא משל ציבור, שאין הציבור מתכפרין בו, אבל יביא משל אחיו הכהנים, שהרי אחיו הכהנים מתכפרים בו - תלמוד לומר **יעשו אתו**.
- יכול לא יביא, ואם הביא כשר - תלמוד לומר שוב **יעשו אתו**, שנה הכתוב עליו לעכב. **תירוץ**: וליטעמין, אחיו הכהנים אי לאו דקנו בגויה היכי מכפר להו? אלא, שאני בי גזא דאהרן דאפקריה רחמנא גבי אחיו הכהנים, הכא [גבי תמורה] נמי, שאני בי גזא דאהרן דאפקריה רחמנא גבי אחיו הכהנים

מסקנה: אין תשובה לשאלת ר' אלעזר האם נחשב קרבן יחיד ועושה תמורה או קרבן שותפים ואינו עושה תמורה

משנה. היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכת המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים, וביניהן אמה. רבי יוסי אומר: לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד, שנאמר **והקדילה הפרוכת אחת** בין הקדש ובין קדש הקדשים.

תנא קמא	ר' יוסי
2 פרוכות	פרוכת אחת

צפון

קודש	שולחן
הקודשים	מזבח
	מנורה

דרום

קושי על תנא קמא: שפיר קאמר להו רבי יוסי לרבנן!
תירוץ: ורבנן אמרי לך: הני מילי - במשכן, אבל במקדש שני, כיון דלא הואי אמה טרקסין, ובמקדש ראשון הוא דהואי, ואיסתפקא להו לרבנן בקדושתיה אי כלפנים אי כלחוץ, ועבוד שתי פרוכות.

